

Les 2: Mozaisch tijdperk

Psalm 33:4 : "Want des Heren woord is waarachtig, al Zijn werk geschied in trouw."

Op het einde van deze les vindt u enkele vragen. Gelieve deze te beantwoorden en de oplossingen naar [dit](mailto:peter@gemeentevanchristus.be) (peter@gemeentevanchristus.be) emailadres terug te sturen, waar uw antwoorden zullen worden nagezien. Dit zal snel gebeuren. Indien het antwoord niet juist is zal dit worden aangetoond en het juiste antwoord zal tot uw attentie gegeven worden. Wij hopen van harte dat deze bijbelstudie u zal bevallen.

I. INLEIDING

Bijbels gezien staat het Aartsvaderlijk Tijdperk op 't punt te verdwijnen. Mozes heeft de Israëlieten, met Gods hulp, veilig bij de berk Sinaï gebracht. God heeft Zijn teleurstelling laten blijken aan Israël dat, na nog maar pas Egypte te hebben verlaten, opnieuw in afgoderij verviel. Mozes, op bevel van God, strafte hen. Laat ons nu even teruggaan naar de toestand waarin zij verkeerden vóór zij tot de berg kwamen om de Wet van Mozes te ontvangen.

A. VOORBEREIDING VAN HET VOLK

Exodus 19:10-11

God roept het volk tezamen en geeft hun instructies, vóórdat ze de Wet ontvangen. Dit was om hen te heiligen. Letterlijk : om hen af te zonderen voor de dienst des Heren. Daarvoor moesten ze fysisch rein zijn.

B. DE WET VAN MOZES WAS ALLEEN VOOR DE ISRAËLIETEN

Hier wees Mozes het volk erop dat God hun deze nieuwe wet gaf met een speciaal doel en dat deze wet alleen voor hen gegeven werd.

Deuteronomium 5:1-3

Deze wet was één geheel. Iedere poging om deze geboden te verdelen in speciale afdelingen verbreekt de eenheid. Het geheel wordt "de Wet" genoemd, of "de Wet van Mozes." Deze was alleen voor de Israëlieten en niet voor de heidenen (niet-Israëlieten), toen niet en ook nu niet. De heidenen vielen onder het verbond dat God, veel vroeger, met Noach sloot.

II. DE WET VAN MOZES

A. DE TIEN GEBODEN

Met het geven van deze nieuwe wet, liep het tijdperk van de Aartsvaders ten einde. God gaf de Wet, maar Mozes bracht ze aan het volk. De TIEN GEBODEN zijn eigenlijk maar de inleiding tot de gehele wet van Mozes. Het is niet als de inleiding tot de Grondwet van Suriname. Deze grondwet is niet volledig zonder de inleiding, evenzo is het met de Wet van Mozes. Ze kunnen niet van elkaar gescheiden worden.

Deuteronomium 5:6-21

Elk van deze geboden is uitgebreider uiteengezet in de rest van de Wet, zoals wij lezen in Exodus, Leviticus, Numeri, en Deuteronomium.

B. VERSCHILLENDE WETTEN IN DE WET VAN MOZES

1. WETTEN VOOR HET GEZIN

Exodus 21:17

Let wel op! Opstandige kinderen werden met de dood gestraft. Dat moest strikt onderhouden worden. De ganse natie verkeerde in moeilijkheden, als ze alleen maar deze wet niet onderhielden. Zou u dit gedeelte van de Wet van Mozes nu nog willen gehoorzamen? Zeker niet!

2. BURGERLIJKE WETTEN

Exodus 21:35-36

Nalatigheid werd betaald door de persoon die nalatig was. De stads- of streekoudsten letten erop dat alles eerlijk toegepast werd.

3. RELIGIEUZE WETTEN

Om deze soort wet beter te begrijpen, is het best dat wij de wetten in betrekking tot de Tabernakel even nazien.

Hebreeën 8:5 (N.T.)

Wat betekent : "naar het voorbeeld?" Als wij zelfs iets gaan maken is het goed de instructies te volgen om een goed resultaat te bekomen. Heeft dat wel zin? Voorbeelden : kleedjespatroon, plan van een huis, enz. De tabernakel wordt een voorbeeld, schaduw van de toekomstige gemeente.

a. DE TABERNAKEL IS EEN SCHADUW

Hebreeën 10:1 (N.T.)

Een schaduw is een beeld dat slechts vaag gezien wordt. Als u een schaduw ziet kon u er zeker van zijn dat u alleen het echte ding kan zien als dit in het volle gezicht komt.

b. VERGELIJKENIS VAN DE TABERNAKEL EN DE WET

1) CHRISTUS IS ONZE HOGEPRIESTER

Hebreeën 5:5 (N.T.)

Christus, als Zoon van God, is verheerlijkt door God om eeuwig als onze Hogepriester te dienen.

2) ALLE CHRISTENEN ZIJN PRIESTERS

1 Petrus 2:5 en 9 (N.T.)

Tussen God en de mensen is er geen uitverkoren klasse. Dit betekent dat noch geestelijkheid, noch kaste, maar alleen zij die God gehoorzamen **PRIESTERS** genoemd worden.

3) DE BIJBEL IS HET ENIGE LICHT

Psalm 119:105

Elke andere gids werd niet door God gegeven en wordt dus door Hem niet goedgekeurd. God houdt niet van improvisaties, omdat Hij Zijn volmaakte wil bekend gemaakt heeft.

4) AANGENAME REUK VOOR GOD

Openbaring 5:8 (N.T.)

De gebeden van de Christenen zijn steeds vóór God. Hij luistert altijd naar deze wijze van offeren.

4. ZONDE VAN VERWAANDHEID

Leviticus 10:1-2

God had uitdrukkelijk voorgeschreven wat geofferd moest worden in deze bijzondere dienst. Zijn geboden waren voor geen misverstand vatbaar.

Exodus 30:9

Deze mannen waren zoals velen vandaag aan de dag. Misschien zeiden ze : "Oh, ja, vuur is vuur!" En, "Het maakt niet zo veel uit als ik het maar goedvind." Iedere onderdeel van Gods bevel is echter van belang en het maakt wel iets uit als men Gods bevel geheel of gedeeltelijk met de voeten treedt. Als u er de voorkeur aan geeft God niet te gehoorzamen, dan bent u het en niet God die verwaand is.

C. DE BELOFTE VAN CHRISTUS' KOMST WAS NOG STEEDS IN VOEGE

Galaten 3:17-19 (N.T.)

Gods belofte aan Abraham gedaan, dat Christus uit zij nakomelingen zou voortkomen, was geenzins teniet gedaan door het geven van de Wet van Mozes. Het enige doel van de Wet van Mozes was de overtredingen te doen blijken. Deze Wet werd gegeven om wille van de zonde, gegeven om in voege te blijven TOTDAT Christus haar zou vervullen.

III. DE TOCHT DOOR DE WOESTIJN

A. NAAR KADES

De afwerking van de Tabernakel en de organisatie van het volk betekende dat ze gereed waren te vertrekken naar het Beloofde Land.

1. DE VERPLAATSING VAN HET KAMP

Exodus 40:36-38

God voorzag hun een kompas voor de lange reis. Hij is het die in alles voorziet, voor hen en nu ook nog voor ons.

2. VERKENNING VAN HET LAND

Toen ze ten zuiden van Kanaän gekomen waren, zond Mozes verspieters uit om te zien hoe dit eruit zag.

Numeri 13:17-20

Er werd één verspieter voor elke stam uitgezonden, in totaal 12 verspieters.

3. HET VERSLAG VAN DE VERSPIEDERS

Numeri 13:30-33 en 14:1

Men zou denken dat dit volk al genoeg van Gods wonderen had gezien om hen te doen geloven. Maar hier gaan ze luid jammeren en zo hun twijfel en vrees uiten. Ze geloven wat de meeste verspieters hun voorgeschoteld hebben, ze, hebben juist het slechte verslag aanvaard als de waarheid.

4. STRAF VOOR HUN TWIJFEL

Numeri 14:29-33

Het waren alleen de getrouwe verspieters die toegelaten werden om de rest van de reis mee te maken. Het zijn alleen maar hen die trouw zijn die Gods gunst genieten om het even wanneer. Het zijn altijd de mensen die ongelovig zijn die gestraft worden. Hier is het dat de 40-jarige omzwerving begint. Het moest zolang duren, vooraleer de twijfelaars gestorven waren.

B. GODS VOORZIENIGHEID

1. BROOD EN VLEES

Exodus 16:4-5 en 13

Zelfs deze voorzorgmaatregel was om hun geloof te beproeven. Zullen ze God ook in deze kleine aangelegenheid GEHOORZAMEN? God verhoorde hun gebeden, maar Hij stelde hen eerst op de proef.

2. WATER

Numeri 20:10-12

Hier vinden we Mozes' zonde. God zei hem te "spreken" tot de rots, maar hij "sloeg" er tweemaal op, om het water te doen uitvloeien. God noemde dit echter ongeloof. Tenzij uw geloof vergezeld gaat van de gepaste daden is dit juist hetzelfde als ongeloof.

C. KLAGEN WAS HUN ZONDE

Deze ongelovigen trachten altijd maar opnieuw God te vertoornen.

Numeri 21:5-9

Dit is een ongewone redding. Wij moeten ons dit kamp even voorstellen met zijn meer dan één miljoen inwoners. Hoe zouden zij in de mogelijkheid verkeren die opgerichte slang allen terzelfdertijd te zien? Het antwoord op de vraag is eenvoudig : dat ze moesten willen GEHOORZAMEN. Zouden ze "gaan" en "opkijken" naar de slang, of alleen maar aanvaarden dat ze er was (geloven alleen) en sterven. Zoals u ziet toonden alleen zij, die er iets voor deden echt hun geloof.

D. MOZES STERFT

Toen de Israëlieten nog maar eens aan de grenzen van Kanaän gekomen waren, deze keer aan de Jordaan rivier, was het tijd om de leiders van het volk te vervangen.

Deuteronomium 34:4-6

Mozes was 120 jaar oud. God zorgde voor hem terwijl de Israëlieten zich klaar maakten om de rivier over te trekken.

IV. ISRAËL WORDT EEN NATIE

A. IN KANAÄN

1. JOZUA WORDT LEIDER

Jozua 1:1-2 Met Jozua, door God verkozen, is het volk nu gereed om de Jordaan over te steken. Deze overtocht is even wonderbaar als de tocht door de Rode Zee.

2. ISRAËL IN JERICHO

Jozua 6:2-5

Dit is een zonderlinge manier om een stad in te nemen. Jozua, als bekwaam veldheer, kon gezegd hebben : "Wacht even, Here God, men neemt toch zó geen stad in!" Denkt u dat de stadsmuren zouden instorten, indien hij zo gehandeld zou hebben? Hier ziet u duidelijk dat het door Jozua's GEHOORZAAMHEID was, dat de stad veroverd werd.

3. JOZUA'S WAARSCHUWINGEN

Nadat het land veroverd werd, kwam het ogenblik dat Jozua zich zou terugtrekken. Hij riep het volk tezamen om het te zegenen en te waarschuwen.

Jozua 23:15-16

Zijn waarschuwingen zijn gebaseerd op : GEHOORZAMEN of ZONDIGEN. Het gaat er niet om dat zij wat zij doen goed vinden maar dat wat zij doen, werkelijk recht is.

B. HET KONINKRIJK ISRAËL

1. SAMUËL VERWORPEN

Samuël is de laatste van de Rechters. De Israëlieten hebben hem erg teleurgesteld door een koning te willen.

1 Samuël 8:5-8

De afwijzing van Samuël was in feite de verwerping van God. Zo maakte God dan de weg vrij om hun, naar hun eigen wens, een koning te geven.

2. VERKIEZING VAN SAUL

1 Samuël 9:16-17

Saul was voor 't volk wat zij hebben wilden : "Een koning als bij alle andere volken." Net als zij deden, verliet ook Saul spoedig de rechte weg en werd hij een echte tiran.

3. SAULS VERWERPING

1 Samuël 15:10-11 en 22

Dit is een voorbeeld van een man die slechts een gedeelte van Gods geboden onderhield. Het toont ons daarbij ook nog, dat al aanbidden wij God op de juiste manier, wij Hem ook gehoorzaamheid verschuldigd zijn. Saul trachtte de Heer aangenaam te zijn in de dingen die hij goed vond. Resultaat : VERWERPING!

4. KONING DAVID

Nadat God Saul als koning over Israël verworpen had, ging Samuël een nieuwe koning uitkiezen.

1 Samuël 16:12-13

Deze nieuwe koning vormt een groot contrast met Saul. Saul was een koning zoals het volk hebben wou, maar David

was een koning zoals God wilde. Sauls jaloezheid over David en Gods voorkeur voor David leiden tot een burgeroorlog die David tot leider van slechts zijn eigen stam, Juda, maken.

2 Samuël 5:3-5

Onder Davids regering kent Israël een periode van welvaart en vooruitgang. David was een krijgsman met als gevolg dat de grenzen van Israël nog nooit zo uitgestrekt waren.

5. SALOMO VOLGT DAVID OP ALS KONING

Toen David, oud geworden, de dood voelde naderen; benoemde hij zijn zoon Salomo tot koning over Israël.

1 Koningen 1:29-30

Salomo vangt zijn regering waardig en correct aan.

a. ZIJN GEBED

1 Koningen 3:9-14

God luisterde naar zo'n gebed en zegende Salomo met groter eer en glorie dan enig ander mens op aarde.

b. BOUW VAN DE TEMPEL

David wenste de tempel te bouwen, maar omdat hij een oorlogsman was, stond God hem dit niet toe. Zo besteedde hij zijn laatste levensdagen aan de voorbereiding van de tempelbouw.

2 Kronieken 5:1-2

De bouw van de tempel was het hoogtepunt van Salomo's leven. Van toen af aan verzwakte zijn houding.

c. ZIJN VAL

Salomo week door improviseren van Gods weg af. Zulke improvisaties zijn altijd zondig. Salomo vond dat de beste manier om de vrede te handhaven was : compromissen afsluiten met de omringende landen.

1 Koningen 11:1-2 en 11-13

Compromissen werpen nooit goede resultaten af. Op 't laatst van zijn leven had Salomo berouw, maar het was te laat om het koninkrijk van verdeling te redden.

C. HET VERDEELDE KONINKRIJK

1. REHABEAM DE TIRAN

De Israëlieten trachten een verdrag met Rehabeam af te sluiten ten einde de belastingen, die Salomo hun oplegde, te verminderen. Maar Rehabeam luisterde naar de slechte raadgevers.

2 Kronieken 10:1-4 en 16-17

Het koninkrijk is verdeeld en de 10 stammen die noordwaarts trekken, onder de regering van Jerobeam, vervallen al gauw in afgoderij. Het Zuiderlijk Koninkrijk, Juda genoemd, samengesteld uit de stam van Juda, enkele Leviëten en leden van de stam van Benjamin.

2. TIJDPERK VAN DE PROFETEN

Hebreeën 1:1-2 (N.T.)

Het hoofddoel van de door de profeten gebrachte boodschap was om te trachten de Israëlieten opnieuw te verenigen. Zij riepen de Israëlieten om BEROUW te hebben en zich tot God te bekeren. Maar hun prediking had niet het gewenste gevolg. Gedeeltelijk verwees hun boodschap reeds op de komst van Christus. Dit was een boodschap van hoop en verlossing voor de toekomst.

a. DE PROFETEN VAN ISRAËL

Deze waren : Elia, Elisa, Amos, en Hosea. Ieder van hen had zijn eigen persoonlijke boodschap te brengen en deze was in wezen alleen voor de Israëlieten. Het Noordelijke Koninkrijk hield slechts enkele jaren stand. De splitsing van de koninkrijken kwam rond 940 v.Chr. tot stand. Het Noordelijk Koninkrijk hield stand tot o.v. 722 v.Chr.

b. DE PROFETEN VAN JUDA

Deze waren : Jesaja, Joël, Zefanja, Nahum, Habakuk, Jeremis, Ezechiël, en Obadja. Ook hun centrale boodschap was dat Juda zich bekeren moest. God had aan David beloofd dat er een overblijfsel gered zou worden. De Judeërs waren rechtvaardiger dan de Israëlieten, hun koninkrijk duurde dan ook langer. Van de splitsing tot o.v. 587 v.Chr.

3. NAAMAN DE MELAATSE

In deze dagen van haast ononderbroken onderlinge conflicten en ook conflicten met de omliggende naties, gebeurde er iets opvallends : Elisa was de profeet in Israël. Het conflict met Syrië was tot stilstand gekomen. Eén van de vijandelijke aanvoerders had een confrontatie met God.

2 Koningen 5:10-14

Hij was eerst helemaal niet van plan het gegeven bevel te GEHOORZAMEN. Eigenlijk werd hij zelfs boos! Let wel op! Het is niet door GELOOF, en ook niet door het WATER dat hij gereinigd werd, maar door GEHOORZAAMHEID AAN HET BEVEL.

4. VAL VAN ISRAËL

De hele geschiedenis door, is Israël ontrouw geweest en slecht. Ze waren volledig van God afgedwaald. Het Assyrische Rijk was tot op zijn hoogtepunt van macht gekomen en Israël werd één van zijn overwinningen.

2 Koningen 17:23-24

5. ISRAËLS WEGVOERING

Tenslotte ten einde raad, besloot Salmaneser de kleine natie te vernietigen.

2 Koningen 17:23-24

Deze wegvoering was erg vernederend. De Assyriërs lieten slechts de armen, zieken en onbruikbare mensen achter. Daaruit werden huwelijken gesloten door vermenging met de stammen die de Assyriërs in hun land overbrachten. Deze werden dan de Samaritanen genoemd, op wie de joden minachtend neerkeken. Israël was niet meer. Zij betaalden een zware tol voor hun zonden. Zij werden eenvoudig met het Assyrische Rijk versmolten.

6. DE VAL VAN JUDA

Rond 587 v.Chr. deed zich hetzelfde voor in Juda, wat vroeger plaats vond in Israël. Het Babylonische Rijk was de nieuwe wereldmacht geworden, onder koning Nebukadnezar. Jeremia waarschuwde de koning van Juda zich aan de Chaldeeërs over te geven, maar zoals gewoonlijk werd niet naar hem geluisterd.

2 Koningen 25:3-7

De stad werd verwoest en uitgebrand en de Tempel eveneens. Het volk werd in een groep naar Babylonië weggevoerd en er 70 jaar gevangen gehouden.

7. DE BABYLONISCHE GEVANGENSCHAP

Jeremia 29:10

Hier is er weer een sprankeltje hoop als Jeremia, waar ze niet naar luisteren wilden, hun vertelde dat ze opnieuw naar hun land zouden terugkeren.

8. TERUGKEER NAAR JERUZALEM

Op 't einde van de 70 jaren was er weer een verandering op politiek gebied, het Perzische Rijk kwam aan de macht.

Ezra 1:1-2

Kores geeft zijn toestemming aan Ezra om naar Jeruzalem terug te keren en te beginnen aan de wederopbouw van het land Juda.

9. WEDEROPBOUW

De wil van 't volk om te werken leidde tot wonderbare resultaten. Nadat de wederopbouw voltooid was, riepen Ezra en Nehemia de joden tezamen.

Nehemia 8:9-10

U kon zich voorstellen hoe de joden zich voelden, toen zij voor 't eerst, na 70 jaar, de Wet van Mozes hoorden voorlezen en uitleggen.

10. EINDE VAN 'T OUDE TESTAMENT

Maleachi 4:4-6

Dezet gedachte, dat er nog een andere profeet zou komen, gaf hun hoop voor de komende jaren van beproeving.

V. WAARSCHUWINGEN

Dit is het doel van de twee lessen : ons te waarschuwen. Gods handelwijze met Zijn volk was gebaseerd op hun GEHOORZAAMHEID aan wat zij geloofden.

1 Korintiërs 10:9-12 (N.T.)

VOORBEELDKAART

ADAM-----ZONDIGDE-----VIEL
KAÏN-----AANBAD VERKEERD-----GESTRAFT
NOACH-----GEHOORZAAMDE-----GERED
ABRAHAM-----OFFERDE ISAAK-----GERECHTVAARDIGD
MOZES-----VERLOST ISRAËL-----GEZEGEND
MOZES-----SLOEG DE ROTS-----GESTRAFT
NADAB EN ABIHU--AANBADEN VERKEERD--VERNIETIGD
NAĀMAN-----GEHOORZAAMDE-----GEREINIGD
ISRAËL-----WAS ONGEHOORZAAM-----VIEL
IS GOD VERANDERD?

MOZAISCH TIJDPERK

OEFENINGEN

A. VRAGEN OVER DE INHOUD :

1. Voor wie was de Wet van Mozes bestemd?

2. Wie is nu Gods hogepriester?

3. Wat was de hoofdzonde van de Israëlieten?

4. Wie was Israëls tweede koning?

5. Welke koning veroorzaakte de verdeling van de natie?

B. WAAR OF VALS?

[Zet 'W' (waar) of 'V' (vals) bij het geschikte antwoord.]

- _____ 1. De hoofdbedoeling van de Wet van Mozes was om de zonde te doen blijken.
- _____ 2. Mozes zond 20 verspieters uit om Kanaän te verkennen.
- _____ 3. De joden wilden echt niet medewerken aan de opbouw van Jeruzalem.
- _____ 4. De tabernakel was een afbeelding van de tegenwoordige gemeente.
- _____ 5. Het is altijd juist Gods wetten te veranderen om onze eigen meningen te dienen.

C. ONDERSTREEP HET JUISTE ANTWOORD :

1. Wat betekent "naar het voorbeeld van" in verband met de bouw van de tabernakel?
 - a. Dat men eerst een voorbeeld moet tekenen vooraleer men een georganiseerde religie kan hebben.
 - b. Dat men Gods voorbeeld kan veranderen volgens de omstandigheden het vereisen.
 - c. Dat het niet veel uitmaakt wat men gelooft.
 - d. Dat van ons verwacht wordt dat wij alles doen wat God verlangt, volgens Zijn regels.
2. Hoe werd Mozes' ongehoorzaamheid genoemd toen hij water uit de rots sloeg?
 - a. Dat het hem juist niet lukte te doen wat God van hem vroeg.
 - b. Dat Mozes niet verstond wat God van hem verwachtte.
 - c. Dit wordt ongelooft genoemd.
 - d. Het was niet duidelijk wat God van hem verwachtte.
3. Hoe reageert God op improvisaties in verband met Zijn wetten?
 - a. Hij straft de ongelovigen.
 - b. Het maakt geen verschil uit, als men maar oprecht is.
 - c. God treedt op als scheidsrechter en is niet juist.
 - d. Teneinde zijn geloof te tonen moet men juist doen wat gevraagd wordt.
4. Waarom werd Naäman, de melaatse, gereinigd?
 - a. Om aan te tonen dat God hem liefhad.
 - b. Om aan te tonen dat het water van de Jordaan heilig was.
 - c. Omdat hij Gods gebod gehoorzaamde.
 - d. Om aan te tonen dat God in onreinheid een welgevallen heeft.
5. De tien geboden :
 - a. Waren alleen maar de inleiding tot de Wet van Mozes.
 - b. Maakten een afzonderlijk deel van de Wet.
 - c. Waren ook aan de heidenen gegeven.
 - d. Waren bedoeld voor alle mensen voor alle eeuwen.

D. PLAATS VOOR UW EIGEN VRAGEN :